

ÜLESTÕUSMISAJA VII PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Ap1 ,15-17.20a.20c-26)

Lugemine apostlite tegude raamatust:

Neil päevil tõusis Peetrus püsti oma vendade seas, keda oli kokku tulnud ligi sadakakskümmend, ja ütles: “Mehed, vennad: kirjasõna, mille Püha Vaim Taaveti suu kaudu on Juuda kohta öelnud, pidi täide minema, sest Juudas, kes oli meie hulgast ja kellel oli osa meie ametis, hakkas teejuhiks neile, kes Jeesuse kinni võtsid. Nii on aga Psalmide raamatus kirjutatud: tema amet saagu teisele.

Sellepärast peab nüüd üks nendest meestest, kes on käinud ühes meiega kogu selle aja, mil Jeesus oli meie juures ning käis sisse ja välja, alates ristimisest, millega teda ristis Johannes, kuni päevani mil ta meilt ära võeti, andma koos meiega tunnistust Jeesuse ülestõusmisest.”

Ja nad seadsid ette kaks meest: Joosepi, keda hüüti Barsabaseks, lisanimega Justuseks, ja Mattiase. Ning nad palvetasid ja ütlesid: “Issand, kõikide südamete tundja, näita meile, kumma neist kahest oled Sina ära valinud, et see teenimine ja apostliamet temale saaksid Juuda asemel, kes selle ära põlgas ja läks oma teed.” Ja nad heitsid liisku nende kahe vahel ja liisk langes Mattiasele, ning tema arvati nende üheteistkümmne apostli juurde.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps103 ,1-2.19-29ab. R:19)

R: Issand on rajanud oma aujärje taevasse.

Kiida, mu hing, Issandat,
ja kõik, mis minu sees on, tema püha nime.

Kiida, mu hing, Issandat,
ja ära unusta kõiki tema heategusid.

R:

Nii kõrgel kui taevas on üle maa,
nii suur on tema heldus neile, kes teda kardavad.

Nii kaugel kui koit on loojangust,
nii kaugemale viib ta meist meie üleastumised.

R:

Issand on rajanud oma aujärje taevasse,
tema kuningriik laiub üle kõige.

Kiitke Issandat, kõik tema inglid,
teie, vägevad sangarid, kes te täidate tema käske!
R:

(Teine lugemine 1Jh4 ,11-16)

Lugemine püha apostel Johannese esimesest kirjast:

Mu armsad, kui Jumal meid nõnda on armastanud, siis peame ka meie üksteist armastama. Keegi pole Jumalat kunagi näinud, aga kui me armastame üksteist, siis jääb Jumal meisse ja meie armastus tema vastu on täiuslik. Ja sellest me võime ära tunda, et tema jääb meisse ja meie temasse, et tema on andnud meile oma Vaimu. Ja me anname sellest tunnistust, et Isa on saatnud oma Poja maailma lunastajaks. Kui keegi tunnistab, et Jeesus on Jumala Poeg, siis Jumal jääb temasse ja tema Jumalasse. Ja meie oleme ära tundnud selle armastuse, millega Jumal meid armastab. Jumal on armastus, ja kes jääb armastusse, jääb Jumalasse ja Jumal jääb temasse.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh14 ,18)

Halleluuja. Ma ei jäta teid vaeslasteks,
ma tulen teie juurde ja teen rõõmsaks teie südame. Halleluuja.

(Evangeelium Jh17 ,11b-19)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Viimsel õhtusöömaajal tõstis Jeesus oma pilgu taevasse ja palvetas nende sõnadega: “Isa, hoia neid, minu jüngreid, sinu nimes, mille sa mulle oled andnud, et nad oleksid üks, nõnda nagu meie oleme üks. Nii kaua, kui ma olin nende juures, hoidsin mina neid sinu nimes, mille sa mulle olid andnud, ning ma hoidsin neid ja keegi neist pole kaduma läinud peale hukatuse poja, et kiri täide läheks. Nüüd aga tulen ma sinu juurde ja räägin sellest, nüüd, kui ma olen veel maailmas, et minu rõõm oleks nende sees täiel määral. Mina olen sinu Sõna neile edasi andnud ja maailm vihkab neid, sest nad pole sellest maailmast, nii nagu minagi ei ole sellest maailmast. Ma ei palveta selle eest, et sa nad maailmast ära võtaksid, vaid et sa hoiaksid neid kurja eest. Nad ei ole maailmast, nii nagu minagi ei ole maailmast. Pühitse neid tõe sees; sinu Sõna on tõde. Nii, nagu sina saatsid maailma mind, nii olen mina saatnud nemad maailma. Ja nende eest ma pühitsen iseenda ohvrianniks, et nemad oleksid pühitsetud tões.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, mööduval nädalal me tähistasime Kristuse Taevasseminemispüha. Selle püha nimi ei tundu tänapäeva inimesele ilmselt üldse enam nii salapärane kui varasematele põlvkondadele – enamik meie seast on vähemalt kord ka ise lennukiga taevasse tõusnud. Erinevus Kristuse taevasseminekuga on aga selles, et meie taevasse ei jäänud, vaid pidime kord jälle maanduma – kui pehmelt või kõvasti see siis ka õnnestus. Kui me aga oleme kõrgid ega kahetse oma süüd, siis võib taastuleva Kristuse maandumine just meie jaoks mitte kõige pehmem olla. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Jeesus on öelnud: “Kes usub ja keda ristitakse, see saab õndsaks, kes aga ei usu, see mõistetakse hukka...” Ja kui Jeesus tõusis taevasse ning lubas tulla tagasi, kohut mõistma maa ja taeva üle, siis kas oli see hoiatus või ähvardus? Hoiatus seisneb selles, kui keegi teavitab meid ohust, mis ei lähtu temast enesest. Aga kui hoiataja ise on ka karistuse täideviija, siis on tegu ähvardusega.

Kuid ähvardus ei pruugi tingimata alati tähendada midagi halba. Ka vanemad ütlevad oma lastele vahel ähvardusi: kui sa ei kuula sõna, siis kaks päeva nutikaga mängida ei saa, vms. Ähvardused ja karistused on tegelikult aga vaid väike osa kogu kasvatusprotsessist – seda enam, et paljud ähvardused on samaaegselt ka hoiatuseks. Kui laps ei kuula vanemate sõna ja on näiteks hooletu tänavaliikluses, siis võib teda tabada õnnetus, mis on palju valusam kui ükskõik missugune vanematelt lähtuv karistus.

Seda me ei tea, kas Jeesuse kaasaegsed poleks tõesti pehmemast kõnepruugist aru saanud, nii et Jeesus pidi rääkima nendega lausa ähvarduste keeles. Kas tõesti igäüks väärib kohe hukkamõistu, kui ta pole oma elukogemusi läbi töötades veel jõudnud veenvate argumentideni Jumalasse uskumiseks? Mõned inimesed vajavad usuni jõudmiseks pikka elukogemust, kuid paraku pole pikka elu antud sugugi mitte kõigile.

Lisaks, kui Jeesus kirjeldab maapealset jumalariiki, siis leidub seal mõndagi, mis näib tänase päeva pilgule üpris ebarealistlik. Kust peaksime me võtma neid supermani tüüpi apostlite mantlipärijaid, kes tules ei põle, vees ei upu ja maomürgi peale hinge ei heida? Mõni india fakiir ehk saaks mõnega neist trikkidest isegi hakkama, kuid mida oleks tal sellega teistele niiväga õpetada?

Niisama imelik on kõik see, mis kõik peab piibli kohaselt sündima Jeesuse taastulemisega seoses: “Ja päikeses ja kuus ja tähtedes on siis tunnustähti ja maa peal on rahvastel kitsikus ja nõutus merekohina ja veevoogude pärast. Inimesed jäävad hingetuks maailma peale tulevate sündmuste kartuses ja ootuses, sest taeva vägesid kõigutatakse. Ja siis nad näevad Inimese Poega tulevat pilve sees väega ja suure hiilgusega. Aga kui kõik see hakkab sündima, siis tõstke oma pea ja vaadake üles, sest teie lunastus läheneb. Tõesti, ma ütlen teile, see sugupõlv ei kao, kuni kõik on sündinud. Taevas ja maa hävivad, aga minu sõnad ei hävi.” (Lk 21,25-33)

Kuid miks ei tulnud siis Jeesus tagasi oma jüngrite eluajal, nii nagu lubas ja oma lubadust "aameniga" kinnitas?

Võibolla oli Jeesus lihtsalt inimlikum kui me mõelda julgeme, ja väljendas ennast emotsionaalsemalt kui igavesele Jumalale oleks olnud kohane. Võibolla hakkas tal kahju oma jüngritest, kelle ta pidi maa peale omapead jätma, ja ta ei suutnud neile öelda, et tema taastulemist peab ootama aastatuhandeid ning et selles elus ei näe jüngrid teda enam kunagi.

Jeesus rääkis endast, et ta on Jumala Poeg, kuid andis ka mõista, et on midagi veel, mida tema Isa pole temalegi ilmutanud, nimelt tema taastulemise päeva. “Seda päeva ega tundi ei tea inglid taevas ega isegi Poeg, vaid ainult Isa.” (Mt 24,36)

Armsad õed ja vennad, “See sugupõlv ei kao enne, kui see kõik on sündinud” (Lk 21,32) – need Jeesuse sõnad jäävad kehtima igal juhul, sest iga sugupõlv peab elama Jumala ees nii vastutustundlikult, nagu oleks nad viimased. “Sest miks te seisate ja vaatate üles taevasse. Jeesus, kes teie juurest üles taevasse võeti, tuleb samal kombel, kui te nägite teda taevasse minevat?” (Ap 1,11) Teie üle mõistetakse ju kohut ikka selle järgi, mida te maa peal teete. Aamen.